

P9_TA(2023)0411

Wykonanie rozporządzenia ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 listopada 2023 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego (2023/2030(INI))

(C/2024/4214)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1100/2007 z 18 września 2007 r. ustanawiające środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego ⁽¹⁾ (rozporządzenie w sprawie węgorza),
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 3, 4, 11, 38, 39 i 43,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EWG z 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając załącznik II do Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem,
- uwzględniając Konwencję o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt,
- uwzględniając oceny rozporządzenia w sprawie węgorza przeprowadzone przez Komisję w 2014 r. (COM(2014) 0640) i w 2020 r. (SWD(2020)0035),
- uwzględniając raport z oceny z 2019 r. zlecony przez Komisję firmie konsultingowej Poseidon,
- uwzględniając zalecenia Komitetu Doradczego ds. Morza Bałtyckiego z 4 maja 2022 r. w sprawie środków gospodarowania zasobami węgorza,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2023/194 z 30 stycznia 2023 r. w sprawie ustalenia w odniesieniu do niektórych stad ryb uprawnień do połowów na 2023 r. mających zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także ustanowienia na lata 2023 i 2024 takich uprawnień do połowów w odniesieniu do niektórych stad głębokowodnych ⁽⁶⁾, jak również rozporządzenie Rady (UE) 2023/195 z 30 stycznia 2023 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2023 mających zastosowanie w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2022/110 w odniesieniu do uprawnień do połowów na rok 2022 mających zastosowanie w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 28 z 31.1.2023, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 28 z 31.1.2023, s. 220.

- uwzględniając oświadczenie Danii, Francji, Włoch, Grecji, Niderlandów, Polski, Hiszpanii i Szwecji w sprawie węgorza w odniesieniu do rozporządzenia Rady (UE) 2023/194,
  - uwzględniając swoje stanowisko z 16 maja 2006 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego⁽⁸⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie z 30 maja 2022 r. wydane przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) na temat warsztatów dotyczących technicznej oceny sprawozdań z postępów państw członkowskich UE składanych w 2021 r. (WKEMP3),
  - uwzględniając opinię ICES z 3 listopada 2022 r. w sprawie węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) na całym jego naturalnym obszarze występowania,
  - uwzględniając komunikat Komisji z 21 lutego 2023 r. pt. „Plan działania UE: ochrona i odbudowa ekosystemów morskich w celu zapewnienia zrównoważonego i odpornego rybołówstwa” (COM(2023)0102),
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu oraz art. 1 ust. 1 lit. e) i załącznik 3 do decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. dotyczącej procedury udzielania zgody na sporządzanie sprawozdań nieustawodawczych,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0353/2023),
- A. mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie węgorza nakłada na państwa członkowskie obowiązek opracowania krajowych planów gospodarowania zasobami węgorza, obejmujących jednolity cel oraz skoordynowany międzynarodowo proces monitorowania i oceny przeprowadzany co trzy lata;
  - B. mając na uwadze, że 19 państw członkowskich przyjęło plany gospodarowania zasobami węgorza dla prawie 90 jednostek zarządzania zasobami węgorza, obejmujące około 1 880 działań; mając na uwadze, że sześć państw członkowskich (Cypr, Malta, Austria, Rumunia, Słowacja i Węgry) zwolniono z obowiązku przygotowania planów gospodarowania zasobami węgorza; mając na uwadze, że Słowenia i Bułgaria (w odniesieniu do systemów rzecznych poza Morzem Czarnym) nie przygotowały planów gospodarowania zasobami węgorza; mając na uwadze, że Chorwacja obecnie opracowuje plan gospodarowania zasobami węgorza;
  - C. mając na uwadze, że do tej pory tylko jedno państwo członkowskie zmieniło swój plan gospodarowania zasobami węgorza; mając jednak na uwadze, że państwa członkowskie podejmują działania i wdrażają swoje plany gospodarowania zasobami węgorza w różny sposób w oparciu o swoje krajowe tradycje administracyjne; mając na uwadze, że potrzebne są dalsze działania pod względem wdrażania środków i, w razie konieczności, aktualizacji planów gospodarowania zasobami węgorza;
  - D. mając na uwadze, że dotychczas UE uznała tylko jeden plan transgraniczny, dotyczący dorzecza Minho (Hiszpania i Portugalia); mając na uwadze, że według ICES (2022 r.) wprowadzić uznaje się, że współpraca między państwami członkowskimi i państwami nienależącymi do UE jest prowadzona za pośrednictwem innych mechanizmów, jednak nadal istnieją wody, które skorzystałyby na lepszej koordynacji wdrażania środków gospodarowania;
  - E. mając na uwadze, że rozproszona kontrola w ramach koordynacji centralnej jest cechą rozporządzenia w sprawie węgorza; mając na uwadze, że gospodarowanie zasobami węgorza jest zbyt złożone, aby stosować jedno podejście; mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie węgorza pozwala państwom członkowskim na elastyczne dostosowywanie krajowych planów gospodarowania zasobami węgorza do warunków lokalnych i priorytetów krajowych, tak by umożliwić odbudowę zasobów;
  - F. mając na uwadze, że na szczeblu UE nie istnieje platforma dotycząca konkretnie węgorza, służąca wymianie informacji, dyskusjom między zainteresowanymi stronami i reagowaniu na informacje zwrotne;
  - G. mając na uwadze, że sprawozdawczość państw członkowskich jest często niekompletna i nieznormalizowana; mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem firmy Posejdon z 2019 r. w 2012 r. sprawozdania złożyło 18 z 19 państw członkowskich, w 2015 r. sprawozdania złożyło 14 z 19 państw członkowskich, a w 2018 r. – 15 z 19 państw członkowskich; mając na uwadze, że według ICES (2022 r.) w 2021 r. sprawozdania złożyło tylko 13 z 19 państw członkowskich;
  - H. mając na uwadze, że Komisja oceniła, jak ogólnie wdrożono rozporządzenie w sprawie węgorza i krajowe plany gospodarowania zasobami węgorza w 2014 r., i stwierdziła, że wdrożenie tych planów doprowadziło do ograniczenia połowów, lecz należy zwrócić większą uwagę na te środki gospodarowania, które odnoszą się do antropogenicznych czynników śmiertelności niezwiązanych z połowami, a z których większość została jedynie częściowo wdrożona przez państwa członkowskie;
  - I. mając na uwadze, że w 2020 r. Komisja oceniła, czy rozporządzenie w sprawie węgorza jest adekwatne do zakładanych celów, i stwierdziła, że jest ono odpowiednie i adekwatne do zakładanych celów, a zarazem dodała, że trzeba działać bardziej ambitnie, aby wdrożyć rozporządzenie, z większym naciskiem na środki, które nie odnoszą się do połowów;

⁽⁸⁾ Dz.U. C 298 E z 7.12.2006, s. 113.

- J. mając na uwadze, że węgorz europejski nadal jest zaklasyfikowany jako „krytycznie zagrożony” w czerwonej księdze IUCN; mając na uwadze, że uzupełnianie stad węgorza szklistego i węgorza żółtego ustabilizowało się w ciągu ostatniego dziesięciolecia i poprawia się; mając na uwadze, że powszechnie uznaje się, iż odbudowa stad węgorza europejskiego będzie trwać wiele dziesięcioleci, biorąc pod uwagę długość życia gatunku;

Rozporządzenie w sprawie węgorza jako najważniejszy, całościowy instrument

1. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w pełni wykorzystały rozporządzenie w sprawie węgorza jako podstawowy akt określający po raz kolejny politykę gospodarowania zasobami węgorza i ich odbudowy, zapewniający całościowe i spójne podejście, które obejmuje pełne wdrażanie środków w innych istotnych obszarach poza połowami; przypomina, że w ocenie Komisji z 2020 r. rozporządzenie w sprawie węgorza uznano za adekwatne do zakładanych celów; jest niemniej jednak zdania, że należy lepiej wdrożyć rozporządzenie w sprawie węgorza i że potrzebne są dodatkowe, intensywniejsze działania ze strony państw członkowskich, aby zapewnić pełne wdrożenie tego rozporządzenia;
2. potwierdza, że celem rozporządzenia w sprawie węgorza jest odbudowa zasobów węgorza do 40 % w porównaniu ze stanem pierwotnym oraz że ma ono służyć głównie ograniczeniu śmiertelności węgorza, tak aby umożliwić odbudowę gatunku; uważa, że aby osiągnąć długoterminowy cel dotyczący biomasy, należy koniecznie skupić się na krótkoterminowym osiągalnym celu obniżenia śmiertelności; podkreśla, że „stan pierwotny” może być trudny do zdefiniowania; zwraca uwagę, że celu 40 % prawdopodobnie nie uda się osiągnąć ze względu na utratę siedlisk, którą należy się zająć, ale że jest to poziom standardowy do określania celu ograniczenia śmiertelności;
3. zwraca uwagę, że dane pokazują od czasu przyjęcia rozporządzenia w sprawie węgorza uzupełnianie stad węgorza szklistego i żółtego przestało spadać, co wskazuje, że rozporządzenie to przynosi pewne pozytywne wstępne wyniki, ale z historycznego punktu widzenia liczebność stad nadal utrzymuje się na niskim poziomie; zauważa, że wskazuje to, że odbudowa będzie procesem długoterminowym trwającym przez dziesięciolecia, co oznacza, że konieczne będą dalsze monitorowanie i działania;
4. zaznacza, że gospodarowanie zasobami węgorza jest zbyt złożone, aby przyjąć jednostronne podejście ukierunkowane na środowisko morskie; podkreśla, że oparcie podejścia do gospodarowania wyłącznie na kontroli rocznych uprawnień do połowów nie uwzględnia odpowiednio istotnych czynników, takich jak przeszkody w migracji węgorza, jakość siedlisk oraz nielegalne połowy i handel; podkreśla, że rozporządzenie w sprawie węgorza jest całościowe i kompleksowe, obejmuje zarówno morskie, jak i słodkowodne etapy życia węgorza, a także uwzględnia zarówno skutki połowów, jak i skutki niezwiązane z połowami; zwraca ponadto uwagę, że skutki niezwiązane z połowami mogą być poważniejsze niż te związane z połowami i powinny być w pełni brane pod uwagę z wykorzystaniem podejścia ekosystemowego; wyraża zaniepokojenie, że dotychczas zbyt mało uwagi poświęcano śmiertelności antropogenicznej niezwiązanej z rybołówstwem;
5. uważa, że środki stosowane poza kontekstem rozporządzenia w sprawie węgorza podważają spójność przyjętej polityki; wyraża zatem głębokie obawy co do niecałościowego podejścia przyjętego w rozporządzeniu Rady (UE) 2023/194 z 30 stycznia 2023 r. w sprawie ustalenia w odniesieniu do niektórych stad ryb uprawnień do połowów na 2023 r. mających zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także ustanowienia na lata 2023 i 2024 takich uprawnień do połowów w odniesieniu do niektórych stad głębokowodnych, ograniczające połowy węgorza przez wprowadzenie sześciomiesięcznego okresu zamkniętego, bez uwzględnienia pełnego pakietu środków w innych dziedzinach polityki, a także odpowiednich rekompensat;

Zarządzanie i informacje zwrotne

6. zauważa, że rozporządzenie w sprawie węgorza nie przewiduje mechanizmu przekazywania informacji zwrotnych zapewniającego działania następcze i regularne aktualizacje polityki przez państwa członkowskie; podkreśla, że opinie ICES z lat 2012, 2018 i 2021 dotyczące oceny wdrożenia rozporządzenia w sprawie węgorza na szczeblu krajowym nie zostały wystarczająco przełożone na praktykę;
7. w związku z tym apeluje, aby utworzono grupę ekspertów ds. węgorza, z zapewnieniem pełnej i zrównoważonej reprezentacji wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron, składającą się z przedstawicieli państw członkowskich i sektora rybołówstwa, rybaków rekreacyjnych, specjalistów ds. gospodarki wodnej, elektrowni wodnych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i innych zainteresowanych stron; sugeruje, by głównym zadaniem tego organu było doradzanie Komisji przy wdrażaniu rozporządzenia w sprawie węgorza, przekazywanie państwu członkowskiemu informacji zwrotnych na temat ich planów gospodarowania zasobami węgorza, wymianę informacji między zainteresowanymi stronami oraz ocenę postępów we wdrażaniu na szczeblu krajowym i europejskim;

8. odnotowuje w związku z tym, że Komisja zamierza powołać specjalną wspólną grupę, zgodnie z zapowiedzią zawartą w planie działania na rzecz ekosystemów morskich, która to grupa miałaby skupiać ekspertów ds. rybołówstwa i infrastruktury z ministerstw krajowych; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o uwzględnienie powyższych sugestii przy tworzeniu tej grupy ekspertów, aby zapewnić kompleksowe podejście obejmujące różne strategie polityczne w zakresie zarządzania i ochrony węgorza;

9. podkreśla fakt, że od czasu przyjęcia rozporządzenia w sprawie węgorza tylko jedno państwo członkowskie zmieniło swój plan gospodarowania zasobami węgorza; apeluje do państw członkowskich o regularne aktualizowanie planów gospodarowania zasobami węgorza w oparciu o najlepszą dostępną wiedzę naukową i najlepsze dostępne doradztwo; wzywa państwa członkowskie, aby w zaktualizowanych planach gospodarowania zasobami węgorza określiły konkretne cele i terminy pośrednie; zaznacza, że odbudowa zasobów węgorza to proces długoterminowy, który wymaga stałego wysiłku, i że jednorazowy plan gospodarowania nie będzie wystarczający;

10. podkreśla, że doszło do opóźnienia we wdrażaniu rozporządzenia w sprawie węgorza, a dane przekazywane w sprawozdaniach są niekompletne; ubolewa, że na przestrzeni lat zmniejszyła się liczba państw członkowskich, które stosują się do wymogu sprawozdawczości na podstawie art. 9 ust. 1 rozporządzenia w sprawie węgorza; przypomina państwom członkowskim o znaczeniu wywiązywania się z ich obowiązków w tym względzie; podkreśla, że należy koniecznie zgromadzić jak najwięcej informacji i danych w celu zapewnienia jak najbardziej aktualnych opinii naukowych, aby wspierać decyzje w sprawie najodpowiedniejszych środków gospodarowania zasobami oraz ich wdrażania i oceny; podkreśla, że brak danych nie uniemożliwia państwom członkowskim podejmowania działań;

Środki dotyczące połowów węgorza

11. podkreśla ważną społeczną rolę połowów węgorza, zwłaszcza w społecznościach lokalnych, gdzie połowy te są zarówno działalnością społeczno-gospodarczą, jak i wielowiekową tradycją kulturową; zauważa, że w ostatnim dziesięcioleciu połowy węgorza znacznie się zmniejszyły; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby monitorowały istniejące ograniczenia dotyczące połowów oraz, w razie potrzeby, proponowały działania mające na celu poprawę zrównoważonego charakteru połowów węgorza; podkreśla, że rybacy komercyjni i rekreacyjni mają do odegrania ważną rolę przy gromadzeniu danych i jako czujni strażnicy naszych mórz i rzek, co jest atutem w walce z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami (NNN); zwraca uwagę, że połowy węgorza to często połowy łodziowe prowadzone w regionach wiejskich i oddalonych, gdzie rybacy komercyjni i rekreacyjni odgrywają ważną rolę gospodarczą, środowiskową i społeczną;

12. wyraża nadzieję, że gdyby uznano za konieczne dalsze ograniczenia połowów, zostaną one wprowadzone w całościowy sposób w kontekście krajowych planów gospodarowania zasobami węgorza, w oparciu o najlepsze dostępne opinie naukowe i wcześniejsze oceny skutków społeczno-gospodarczych, wraz z odpowiednią rekompensatą i wsparciem dla rybaków, zgodnie z odpowiednimi przepisami Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury (EFMRA), a nie w drodze doraźnych decyzji Rady; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do bardziej aktywnego wykorzystywania i aktualizowania ich planów gospodarowania zasobami węgorza, aby unikać doraźnych decyzji Rady;

13. potwierdza, że zarybianie jest jednym ze środków odbudowy wymienionych w art. 2 ust. 8 rozporządzenia w sprawie węgorza; uważa, że zarybianie jest niezbędnym środkiem w perspektywie krótko- i średnioterminowej do czasu odpowiedniego rozwiązania problemu przeszkód w migracji węgorza; wzywa w związku z tym państwa członkowskie, aby kontynuowały praktykę zarybiania, w tym ze wsparciem z EFMRA; podkreśla, że chociaż trudno stwierdzić, jaki jest wkład zarybiania w odbudowę zasobów w skali międzynarodowej, może ono mieć pozytywne skutki w skali lokalnej i regionalnej, głównie dla różnorodności biologicznej ryb; przypomina, że zarybianie jest sposobem rozłożenia i ograniczenia ryzyka dla odbudowy zasobów, zważywszy na coraz dotkliwszą suszę, która zagraża rzekom w całej Europie; zwraca ponadto uwagę, że połowy w celu zarybiania są stosunkowo niewielkie (2–3 % ogółu zasobów węgorza szklatego); zaznacza, że legalne połowy węgorza szklatego mają kluczowe znaczenie dla europejskiego sektora akwakultury, i uznaje ważną rolę akwakultury w zarybianiu;

14. wzywa państwa członkowskie – biorąc pod uwagę potrzebę utrzymania połowów na odpowiedzialnym poziomie – do określenia, w miarę możliwości i zgodnie z najlepszymi dostępnymi opiniami naukowymi, najbardziej odpowiednich okresów połowu, które mogą się różnić w zależności od kraju i regionu, z uwzględnieniem okresów połowowych w sąsiadujących państwach członkowskich;

Środki niezwiązane z połowami / środki dotyczące migracji

15. zaznacza, że należy w większym stopniu zająć się czynnikami, które nie są związane z połowami, a które wpływają na śmiertelność węgorza; podkreśla, że przeszkody infrastrukturalne należą do najgroźniejszych czynników śmiertelności węgorza; zauważa, że państwa członkowskie nie rozwiązały dostatecznie tego problemu, o czym świadczą oceny Komisji przeprowadzone w 2014 r. i ponownie w 2020 r.;

16. wzywa państwa członkowskie do pilnego usunięcia przestarzałych zapór i innych barier lub stworzenia rozwiązań umożliwiających migrację gatunków, tak aby zapewnić szlaki migracyjne, co zostało już uwzględnione w odpowiednich częściach strategii na rzecz bioróżnorodności i Europejskiego Zielonego Ładu;

17. podkreśla, że na rynku istnieją przyjazne dla ryb rozwiązania alternatywne, które umożliwiają przepływ ryb przez pompy wodne i elektrownie wodne; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia obowiązkowego wymogu dotyczącego bezpieczeństwa i dobrostanu ryb w odniesieniu do nowych instalacji oraz do wymiany starych instalacji; apeluje o rozważenie nadania temu wymogowi charakteru obowiązkowego na szczeblu UE; zwraca uwagę, że potrzebne mogą być wspólne metody stosowane w celu określania i poświadczania, kiedy pompy można uznać za przyjazne dla ryb, przy czym metody te mogłyby ułatwić wdrożenie tej infrastruktury; podkreśla, że normy krajowe w kilku państwach członkowskich mogłyby służyć za przykład;

18. zachęca państwa członkowskie, aby kontynuowały projekty chwytania i przenoszenia oraz migracji wspomaganej, jako tymczasowe rozwiązanie umożliwiające spływ węgorza srebrzystego, w przypadku gdy rozwiązania strukturalne nie są możliwe w perspektywie krótkoterminowej;

19. podkreśla, że środki dotyczące migracji węgorza powinny być wdrażane w sposób skoordynowany i transnarodowy, z uwzględnieniem innych przeszkód w wędrówce w górę lub w dół rzeki na tym samym szlaku migracyjnym, a także szczytowych okresów migracji;

20. zachęca państwa członkowskie do dokładnego badania innych antropogenicznych czynników śmiertelności, takich jak zanieczyszczenie i pasożyty, a także drapieżnicy, oraz do przeciwdziałania im; wzywa państwa członkowskie do wyeliminowania luk w przepisach środowiskowych i opóźnień w ich wdrażaniu oraz do wprowadzenia odpowiednich planów zarządzania innymi gatunkami mającymi wpływ na populację węgorza, takimi jak kormorany na niektórych obszarach; podkreśla znaczenie ustanowienia surowych zasad kwarantanny dla węgorza szklistego, aby zapobiegać rozprzestrzenianiu się pasożytów podczas odnowy populacji;

21. dostrzega znaczenie organizacji społeczeństwa obywatelskiego i osób indywidualnych prowadzących połowy rekreacyjne, w tym projekty ochrony; zauważa, że działania te odgrywają ważną rolę w spójności społecznej społeczności lokalnych i wiejskich;

Środki przeciwdziałania nielegalnemu handlowi i kłusownictwu

22. podkreśla, że połowy NNN i nielegalny handel nadal stanowią poważny problem; pochwała obecne sukcesy organów ścigania i organów celnych oraz zwraca uwagę na znaczenie dalszego zapobiegania nielegalnemu handlowi; zaznacza, że potrzebne są dalsze kontrole i monitorowanie stosowania rozporządzenia w sprawie węgorza;

23. wzywa do lepszej koordynacji organów celnych, organów policji, organów kontroli rybołówstwa, organów odpowiedzialnych za środowisko i organów naukowych w państwach członkowskich i między nimi oraz z krajami spoza UE, a także do wymiany danych; wzywa państwa członkowskie do dalszego inwestowania w wiedzę specjalistyczną i potencjał organów ścigania;

24. podkreśla, że zwiększenie przejrzystości i identyfikowalności połowów węgorza szklistego jest ważnym sposobem zwalczania połowów NNN oraz że systemy certyfikacji oparte na niezależnej weryfikacji i normach uzgodnionych na forum międzynarodowym są ważnym narzędziem zapewniającym legalność połowów; dodaje w związku z tym, że wkład systemów takich jak grupa na rzecz zrównoważonych połowów węgorza wydaje się obiecujący; wzywa państwa członkowskie do upublicznienia planów zarybiania, tak aby można było lepiej identyfikować i namierzać nielegalny handel węgorzem szklistym;

25. wzywa państwa członkowskie do nałożenia prawdziwie odstrasżających sankcji; apeluje o harmonizację kar finansowych między państwami członkowskimi; wzywa zatem państwa członkowskie do szybkiego wdrożenia rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa, przyjętego niedawno przez Parlament w pierwszym czytaniu ^(*), oraz do zapewnienia pełnego wdrożenia zobowiązań wynikających z Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem;

Badania naukowe i harmonizacja gromadzenia danych

26. przypomina, że jest jeszcze wiele niewiadomych, jeśli chodzi o cykl życia węgorza, co obejmuje proces tarła i dokładne przyczyny zmniejszania się zasobów; w związku z tym apeluje o więcej badań naukowych, prowadzonych przy wystarczającym finansowaniu i wystarczających zasobach kadrowych, nad stanem zasobów i przyczynami spadku ich liczebności; sugeruje, że badania powinny dotyczyć również zanieczyszczeń oraz skutków zmiany klimatu, na przykład Prądu Zatokowego do i z Morza Sargassowego;

27. zwraca uwagę, że istnieje rozdźwięk między wdrażaniem rozporządzenia w sprawie węgorza a doroczną opinią ICES w sprawie uprawnień do połowów, ponieważ ta ostatnia opiera się na tendencjach dotyczących uzupełniania stad węgorza szklistego i węgorza żółtego, a nie na wpływie węgorza srebrzystego (cel 40 %); wzywa do harmonizacji w tym względzie; podkreśla potrzebę ulepszenia danych na temat uzupełniania stada, wpływu i umieralności, w tym na szczeblu międzynarodowym;

28. zachęca ICES, aby w swojej ocenie planów gospodarowania zasobami węgorza oceniła również ich wkład w realizację nadrzędnych celów wspólnej polityki rybołówstwa;

29. wyraża uznanie dla ICES za prace nad modelem ogółu zasobów węgorza w celu analizy i przewidywania tendencji;

30. zaznacza, że gromadzenie danych, monitorowanie i sprawozdawczość należy zharmonizować i znormalizować, tak aby można było porównywać dane; zaleca zaangażowanie, w stosownych przypadkach, rybaków komercyjnych i rekreacyjnych w gromadzenie i analizę danych;

Wymiar transgraniczny

31. zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia większej liczby transgranicznych planów gospodarowania zasobami węgorza, w stosownych przypadkach; podkreśla, że ważne jest, by Komisja wspierała i ułatwiała takie działania prowadzone przez państwa członkowskie;

32. odnotowuje środki przyjęte przez Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM), aby usprawnić gospodarowanie zasobami węgorza i badania naukowe na Morzu Śródziemnym; wzywa Komisję, odpowiednie państwa członkowskie i inne umawiające się strony do opracowania ambitnego, realistycznego i opartego na podstawach naukowych planu zarządzania zasobami węgorza GFCM; podkreśla, że ten wieloletni plan gospodarowania powinien być spójny z rozporządzeniem w sprawie węgorza;

o
o o

33. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

---

^(*) Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 17 października 2023 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 oraz zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 768/2005, (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 w odniesieniu do kontroli rybołówstwa (Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0365).